

Olv.: Jer 17,5-8 – 1Kor 15,12.16-20 – Lk 6,17.20-26

A hegyi beszéd

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Ismételten Jézusra hivatkozunk amikor összegyűlünk, hiszen Jézus a mi testvérünk. Jézus azt akarja, hogy tőle tanuljuk az életet és ez által Istennek egészen sajátos kapcsolata lehet velünk. Többször gondoljunk erre, mert Jézus azt akarja velünk megértetni, hogy jó nekünk Istenhez tartozni.

Ezt a szentmisét meghalt szülőkért ajánljuk fel abban a hitben, hogy ők Isten boldogító közelségét ismerik és élvezik.

Szentbeszéd

Ezzel a mai vasárnapkal bezárul ez a rövidke program, amit Jézus fejez ki prófétaként. Minden vasárnap Jézus prófétai megnyilatkozását hallottuk. Próféta az, aki a jövőbe lát. Azt erősíti bennünk, hogy a jövőtől nem kell félni, mert a jövőben is az Isten munkálkodik. A próféta az a valaki, aki az Isten helyett szól, kölcsön adja a száját és kimondja az Isten igazságait, amelyek ebben a földi életben eligazítanak bennünket. Ez egy rövidke program, mert jövő vasárnap már nagyböjt kezdődik és akkor más hangsúly kerül előtérbe. Nem Jézus prófétai tanítását hangsúlyozzuk, hanem sokkal inkább Jézus életáldozatára figyelünk. Mit ér a prófétai szó, ha nem tartozik hozzá a próféta életáldozata. E nélkül a szó elszáll, legyen az bármennyire igaz. Mindig az élet hitelesíti a szót.

Testvérek!

A mai vasárnapon már a megváltás gondolata szólítja meg szívünket. Minden azon múlik, hogy milyen a szívünk. Gondolkodjunk el azon, hogy állunk a szívünkkel, mert nyugtalan a mi szívünk. Valójában mikor tudhatja meg az ember, hogy mi a *szívöröm*? Vörösmarty mondja: Kincs, hír, gyönyör, akármennyi lehet ebből, ez még nem jelenti azt, hogy az ember megtudhatja, mi a szívöröm. Szent Ágoston mondja: Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik benned Istenem! Szívünk az életünk középpontja – amelyből minden jó és minden rossz származik, - csak akkor lehet boldog, ha Istenhez tartozik. Ez a mai vasárnap egészen sajátos módon szólítja meg a szívünket.

***Jézus, a próféta – aki Isten szeretett fiaért aggódik, -
arról beszél, hogy mi emberek ismerjük fel,
milyen lehetőség van a szegénységben.***

Furcsa dolog ezt így megfogalmazni: lehetőség a szegénységben.

Ugyanakkor Jézus, mint az Isten fiaért aggódó próféta, figyelmeztet bennünket, vészjeleket ad. - Hányszor akartalak egybegyűjteni benneteket, mint ahogy a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de nem akartátok. - Figyelmeztet bennünket Jézus, hogy *vannak tilalomfák! Ezek a szakadék szélén állnak! Vegyük figyelembe ezeket!*

***Jézus egészen sajátos módon nevezi meg ezt a tilalomfát:
a gazdagságban rejlő veszélyekre hívja fel a figyelmet.***

Boldogságról beszélni a szegények, a sírók, az éhezők, az üldözöttek nevében furcsa. Idegenkedünk attól is, hogy jajt mond Jézus azokra és azoknak, akik valamit birtokolnak.

Testvérek! Ahhoz, hogy valamit megértsünk Jézusnak ebből az üzenetéből, nem szabad elfelejteni azt, hogy Lukács evangélista a földi és a mennyei életet egymással szembeállítja. Jézus boldogságmondását és jajjait csak akkor érhetjük meg ha belátjuk, hogy feszültségben élünk. A földi javak és az égi javak szemben állnak egymással.

***Jézus azt mondja, hogy boldogok azok,
akik számára az égi javak, a mennyei javak mindennél fontosabbak!***

Ugyanakkor Jézus jajt mond azokra akik úgy gondolják, hogy az életük értelmét az adja meg és akkor sikeres az életük, ha minden erejükkel e világi javak megszerzésére törekednek. Ha ezt a kettősséget közel engedjük magunkhoz, akkor már árnyaltabb a kérdés.

Miért mondja Jézus boldognak a szegényeket, az éhezőket, a sírókat, az üldözötteket? Azért, mert ezek az emberek eljutottak saját lehetőségük végső határához. Mindjárt kiderül, miért lehet ez nagyon fontos az ember életében. Jézus azért mondja őket boldognak, mert ők nem férnek bele e világnak társadalmi szerkezetébe. Jézus azért mondja őket boldognak, mert az anyagi és sikerorientált gondolkodás nem tud velük mit kezdeni. Végeredményben kitisztja őket, nem akar foglalkozni velük.

Jézus azt mondja, hogy ezek az emberek határhelyzetben élnek.

Ez azt üzeni, hogy a végső határon túl már csak egy valaki van, Isten.

Az ő boldogságuknak ez a forrása.

Ők eljutottak odáig, hogy csak az Istenre számíthatnak.

Nem véletlenül hangzott el ma az ószövetségi olvasmányban: “Átkozott, aki emberben bíz.” Ezeknek az embereknek boldogsága innen forrásozik, hogy az Isten ott áll mögöttük, sőt elébük jön: - mint a tékozló fiú Atyja.- Mindenki távol taszítja magától őket, ezért Isten a közelségével ajándékozza meg őket. Istennek ez a közelsége beleárad az ő sötét szomorúságukba. ***Megsejtik, mit is jelent Istennek az ember.***

Testvérek! Biztos, hogy minden problémának ez az alapja. Nem gondoljuk komolyan, hogy az Istennek fontosak vagyunk, akár az Ószövetséget vizsgáljuk, akár az Újszövetséget. Az Ószövetség választott népe ezt tapasztalta meg, hogy az Isten mindig az ő oldalán áll. Jézus Krisztus is ezt nyilatkoztatta ki nekünk, hogy ő értünk van itt. Értünk Isten. Mindig az ember oldalán áll és ha ezt az ember megsejti, ha ezt az ember meg tudja ragadni, akkor boldog lehet függetlenül attól, hogy szegény, hogy éhez, üldözik, vagy szomjazik. Mindennél fontosabb lesz ezekben az esetekben az ember számára az Isten.

Csak ebben az esetben értjük meg Jézusnak, a prófétának jajjait, amikor egyszerűen arról beszél, hogy az ember számára mekkora kísértést jelentenek a javak.

Mekkora kísértést jelent az ember számára az, hogy birtokol valamit!

Más birtokolni és más tulajdonolni.

A Szentírás mindig ebből az aspektusból beszél: birtokol. A birtoklás azt jelenti, hogy a föld javainak a gyümölcse az emberé, de nem a föld. Ezzel egybevág a mai gondolkodás, amikor vészjelzéseket hallunk, hogy kifosztjuk a földet. Kiirtjuk az erdőket. Arról hallunk, hogy

lassan elfogynak a föld mélyében rejlő kincsek. Különösen az energia forrásokra gondolunk. A földnek csak a gyümölcse az emberé, ez nem jelenti azt, hogy kirabolhatja. Ez olyan, mint amikor egy forrásra lel valaki és annyira megörül neki, hogy az egész forrást akarja, ha kimerítené, ha ez egyáltalán lehetséges lenne, akkor megszűnne a forrás.

Isten nem így gondolta. Isten úgy gondolta, hogy a Föld eltartson bennünket. Úgy éljünk a Föld javaival, mint akik birtokoljuk, nem tulajdonoljuk. Úgy részesüljünk ezekből a harmadik évezredben, hogy a következő évezredek emberei is élhessenek belőle. Ehhez egészen más gondolkodásra van szükség, nem arra, ami ma jellemző. Ez aktualizálja sajátosan Jézus jajait, mert a javak önmagukban nem rosszak. Sőt azokat sem bántja Jézus, akiknek vannak javai. Csak a veszélyre hívja fel a figyelmet, hogy az ember szíve megkeményedhet és az ember érinthetetlené válhat. Mindentől és mindenkitől függetlenül gondolhatja magát az ember, ha a javak birtokában van.

Gondoljunk csak a gazdagra meg a Lázárra. Ez a gazdag ember annyira belemerült a fényűzésbe és a fogyasztásba, hogy észre se vette azt a koldus Lázárt. Vagy gondoljunk arra a gazdag emberre, akinek nagyon sok termést hozott a földje, tele lett a raktára. - A mi raktáraink is tele vannak, nem tudjuk eladni a búzáinkat, nem veszik meg. - Ez az ember önelégülten azt gondolja, biztosítva van a sorsom, helyzetem, eszem, iszom, pihenek. Nem foglalkozom, nem törődöm semmivel és senkivel. "Észtelen, még ma számon kérhetik a lelket. Kié lesz mindaz, ami ott van a raktáradban?"

Jézus nem ad receptet. Nem is lehet. Arra figyelmeztet, hogy a javak birtoklása nem lehet életcél. Nem szerethetünk bele a javakba. Nem lehetünk függőviszonyban ezekkel. Jézus azt mondja, hogy nagy lehetőségek birtokában van az az ember, akinek vannak javai, csak egyet nem szabad elfelejtenie: "Mit használ az embernek, ha az egész világot is megnyeri, de lelkének kárát vallja." Ezekkel a javakkal lehet szolgálni. Minden arra való, hogy szolgáljunk vele. A bibliai gondolkodás szerint, a zsidók ószövetségi gondolkodása szerint, Jézus Krisztus új tanítása szerint is a javak arra valók, hogy Jézus ügyét szolgáljuk.

Figyelem, akinek vannak javai, az hallatlan lehetőségek közepette van. Jézus ügyét támogathatja. Jézus ügyét szolgálhatja. Az a lehetősége is megvan, amit Pál apostol így fejez ki: "Tudok bővelkedni és tudok szűkölködni." Jézus a bővelkedést is megengedi, de nem szabad elfelejteni, hogy ezek arra valók, hogy jó ügyet szolgáljanak. Másképpen nem lehet megoldani az emberiség ügyét.

Ebben a világban amelyben élünk - különösen itt Európában a nyugati kereszténység eszmerendszerében - mindennapi problémáinkra, az emberiség közös problémáira megoldás *csak a jézusi szempontok figyelembevételével lehetséges*. Megoldás az, amit az Európai Unió közgyűlése ír le? Leírja azt, hogy a szociális és gazdasági fejlődés útja az, ha nem születnek meg az emberek. Értjük? Szerintük a szegénység legyőzésének egyetlen lehetősége van, - leírták - ha kevesebb lesz az éhes száj.

Testvérek! Az anyagi gondolkodás, a sikerorientált szemlélet nem tud mit kezdeni a problémákkal. A mi szempontunkból rendkívül fontos, hogy értsük, egész pályás letámadás van a kereszténység ellen. Közömbösen nézi a nyugati keresztény világ embere ezt a támadást. Nem állnak az oldalunkra, tudomásul kell venni. Mi pedig rezignáltak vagyunk, bosszankodunk, mérgeledünk, tiltakozunk, méltatlankodunk. Ez a fajta európai, vagy nyugati gondolkodás nagyon érdekes. Nem foglalkozik az iszlámmal, sőt felkarolja. Nem foglalkozik a buddhizmussal. Nem foglalkozik a keleti vallásokkal. Ez a vakságának következménye. Ez a gondolkodás azért támadja a kereszténységet, azért törte meg a

kereszténységet, mert ez a kereszténység bizonyos tilalomfákat állít, abban az értelemben, ahogy ma Jézus beszélt. Ez ellen lázadt fel ez a tulajdonló szemlélet. Csak egyet elfelejtenek, hogy amazok, az iszlám, a buddhizmus ezekben sokkal keményebb. Ma még ez kívül van az európai, euroatlanti gondolkodás világán, mert talán távolinak mondják, ki tudja? Egy biztos, életellenes ez a fajta gondolkodás.

Egyedül ez a krisztusi gondolkodás életes, hites, közösségi.

Ha élni akarunk, ha jövőt akarunk, akkor erre kell igent mondani.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Abban egyetérthetünk, hogy itt Európában a keresztény értékekért senki sem küzd. Magunkra maradtunk. A kérdés az, hogy mi magunk mennyire küzdünk? Morgolódunk, zúgolódunk, méltatlankodunk, vagy valami történik is? Ahhoz, hogy valami történjen, ahhoz áldozatokat kell hozni. Azért tudta legyőzni ez a pogány gondolkodásmód az európai kereszténységet, mert a keresztények elkényelmesedtek és valójában e világi módon gondolkodnak. A pogány gondolkodás ölébe hullottunk. Tőlünk függ, hogy akarunk-e keresztények maradni és akarjuk-e, hogy a keresztény értékrend határozza meg az emberiség életét. Ez az egyetlen menekülési útvonal az emberiség számára. Nincs más. Különben az emberiség elpusztítja önmagát. Imádkozunk, hogy elmélyüljön a felelősség tudatunk.

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Mennyei kenyérrel örvendeztettél meg minket Istenünk. Add, hogy mindig olyan eledelre vágyakozzunk, amely az igaz életet táplálja bennünk, Krisztus, a mi Urunk által.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Szerdán hamvazószerda lesz. Elkezdődik a nagyböjti idő, a szent negyven nap, ami a lelki megújulásunkra elegendő lehet, ha mi is úgy akarjuk. Nagy szeretettel hívom a testvéreket erre a napra. Kétszáz évvel ezelőtt az indiai nagy gondolkodók, akik Európában jártak, azt mondták, hogy az európai kereszténység vasárnapi kereszténység és hétköznapi pogányság. Ma már vasárnapi keresztények sem vagyunk. Akkor ne csodálkozzunk azon, hogy egyszerűen kitoltak bennünket Európából. Nem kell ezen méltatlankodni, hogy az európai parlament alkotmányában nincs bent a kereszténység. Ugyan minek? Mi magunk hagytuk ott. Legyen vége ennek az álbotránkozásnak. Biztos, hogy senki sem véd meg bennünket. Nem véletlenül lökte ki bennünket. Viszont, ha mi valóban már vasárnapi keresztények sem vagyunk, akkor mit akarunk? Kívánom a Testvéreknek, hogy jó gondolatokkal készüljenek hamvazószerdára és lelki életük megújítására. Életmentésről van szó, a 24-dik órában vagyunk, lehet, hogy már azon is túl. Ez határhelyzet szintén. Ez után már csak az Isten van. Próbáljunk élni ezzel a lehetőséggel.

+ *Á L D Á S* +